

vrški (iz Vrh in Vršec), žaški (iz Žaga in Žatec), volški (iz Volče in Volga), baški, siški, soški, viški i. t. n.“ Dela pa prilgov na sk slovenščina jako rada, zlasti iz imen rek, krajev in prebivavcev; za to menimo, da bi njih doslednja in določna pisava in izreka posebno zemljepisnemu nauku bolj prav hodila kot sedanja.

III.

Slovanska književnost in umetnost.

* Iz Gorice nam „Um. Gosp.“ napoveduje „sila važno, zelo obširno delo (pa ne za šole), katero se ondi spisuje. Kakošno delo je, ni rečeno; al to pravi, da „bo začetek nove dobe, ne le na Goriškem, temuč na Slovenskem.“ Bog daj!

* „Slavska četvorka“ sestavljena od marljive skladateljke Ernestine pl. Zdenčajeve se dobiva v Zagrebu pri knjigarju Svetozaru Galcu. „Domobran“ pravi, da nepotrebno bi bilo tej četvorki (kadrili) veliko na pohvalo govoriti, ker je skladateljka dosti znana z dosedanjimi svojimi proizvodi; samo to rečemo, da četvorka ta je res to, kar naslov izrazuje, prava „slavska četvorka.“

Prilike.

Ko trta nam podaja
Obilni sladki sad,
Takó naj um človeški
Razsipa svoj zaklad.

Ko lipi korenina
Se trdno tál drží,
Takó naj sin domači
Za sveti dom stojí.

Ko v solnce se upira
Cvetica vrh zemljé,
Takó naj hrepeneva
K svitlobi le srcé.

Luíza Pesjakova.

Pisma slovenskega učenika svojemu bratu.

(Konec.)

19. Pismo.

Pod Ratitovcem na Gorenskem.

Ne morem si kaj, da ne bi iz svoje potopisne torbice ne vzel onega odlomka, ki sem si ga začrtal o vožnji železničini čez goro Semernik, ktera je mejnik med doljno Avstrijo in Štajarsko. O tej cesti se pač more reči, da je gorostasna, velikanska, ktera bode še poznim stoletjem pričala drzovitost človeškega duhá. *) Stala je milijone in milijone stroškov, dajala je tisočerm rokam delo in zaslužek, ter se z vso pravico prišteva prvim čudotvorom svetá. Pač se Glogovičanom nekdaš še sanjalo ni o tem, da namesti revnih trpinskih kljuset, ki so vozila od letod težka bremena čez Semernik, bo nekdaš urni hlapec v brzem teku hitel mimo grozovitih prepadov, čez globoke doline in skozi sinja trda robovja gor čez avstrijsko-štirski mejnik. In vendar se sedaj to godí. Resnično, svet prečudno napreduje!

Kedaj so v starodavnih časih prva kola čez to goro se peljala, ne vé se za gotovo. Pripisuje se prvi pre-

hod čez-njo najbolj križancem in pobožnim romarjem, ki so potvali v Italijo in dalje v Palestino. Da bi bili Rimljani kdaj veliko tū čez hodili, ni znano; tudi se ne sledé nikjer ostanki kake od njih napravljene poti, kar se drugej še prav pogostoma nahaja. V svojih početjih imenitni cesar Karol VI. je spoznal neogiblivo potrebo rednega prehoda čez Semernik, ter pozidati dal prvo cesto čez to goro leta 1788. Pravijo, da je izdelana bila v 48. dneh, akoravno je dolgost ceste od Glogovice do Mürzzuschlag-a znašala 5217 sežnjev. Moglo je tedaj biti delavcev kot listja in trave. Al strmina te ceste je bila tolika, da, kar je peljal po ravnem en konj, so vlekli čez Semernik trije. Šlo je menda gori čez zelo tako, kakor čez naše dolenske Gorijance, o kateri cesti se tudi lahko reče: „le naravnost naprej, naj bo gori ali doli.“ Vendar pa so bili štajarski stanovci za napravo ceste čez svoj mejnik proti doljno-avstrijski vojvodini tako hvaležni, da so mu postavili vrh Semernika (3140 čevljev nad morjem) kamniti spominek, ki še dandanašnji stoji, z napisom: „aditus ad maris Adriatici littora“ (vhod k obrežju jadranskega morja). — Ker pa stara cesta čez Semernik ni več zadostila potrebam novega časa, je bila nova pričeta leta 1839 in v dveh letih skončana. Imela je svoj pričetek v avstrijskem trgu „Schottwien“, se skončala v štajarski novi vasi „Neuhaus“, bila je dolga 8300 sežnjev ter stala 40.000 forintov.

Toliko, dragi brate, o starih dveh cestah čez Semernik. Ko je bila leta 1841 nova cesta dodelana, se pač ni mislilo, da bo tako kmali dobila sestrico, ki jo bo spodrinila popolnoma in pahnila jo med „zastarano šaro.“ — Potem, ko sta bila namreč 1842. leta Dunaj in Glogovica zvezana z železnico, leta 1844 zopet Mürzzuschlag in Gradec, leta 1846 Gradec in Celje, leta 1849 pa Celje in Ljubljana, — so pričeli leta 1848 zidanje železnice čez Semernik, ktere težavno delo je bilo leta 1853 s stroški kakih 15 milijonov gld. srečno dokončano. Tisočero rok vzdigovalo je kladva in dleta, zažigalo s smodnikom natrošene podkope ter rilo skozi gorovje in pečine, — drugi vozili so sipo in skalovje iz globokih nedrij tamne zemlje; zopet drugi so viseli na višecih odrih cele dni nad strmoglavimi prepadi, so zidali mostove, mostovže, škarpe, prerove in viadukte; preganjali so preplašeno zverad iz njenih skritih zakotij itd. Akoravno dalječ od prijetnega svetá se je vendar tū o prostih urah pelo, ukalo, plesalo, pilo, — pa tudi mnogokrat kavsalo in ravvalo. Po besedah slovenske prislovice: „nesreča nikoli ne praznuje“ je tudi tū marsikdo zgubil zdrave ude, mnogo njih tudi življenje, — al vse to ni zadrževalo ogromnega početja, s kakoršnim se nobeno poslednjih stoletij ponositi ne more. Ponižno so uklonile visoke planinske goré svoje sive glave parnikovi moči, kajti šestkrat višje kot je dunajski stolp sv. Štefana, je teme Semernikovo, in vendar vihrajo zdaj čez njegov vrh urni hlapec.

Ne bom Ti, dragi moj, popisoval vožnje po tej gori od postaje do postaje, kakor to delajo kazipoti; rečem Ti le: vsedi se sam v vozovlak in pelji se po čudoviti tej cesti! Ako peljaje se skozi prerove brez konca in kraja, dolge in kratke, čez mostovže in mostove občudujemo človeško bistroumnost, neustrašljivost in trpežnost pri izpeljavi vseh teh gorostaznih del, ter srečno zmago vseh, na videz skor nepremagljivih zaprek, moremo po drugi strani radovati se o prekrasnih naravskih obrazih in lepotijah, mimo katerih pač vse prehitro vihamo, in ki dušo človeško z nekim ginljivo-pobožnim čutom prešinujejo. Strme pečine vzdigujejo se pogostoma druga nad drugo in poleg druge; tū se nam kažejo goličave, tam zopet kako košato drevo kinča njih plešaste glave ali poganja iz njihovih zeva-

*) Pa tudi to, da je država denarja dokaj imela. Ali je bilo čez to silno goro železnice treba, se more z isto pravico vprašati kakor to: ali je je bilo čez ljubljansko močirje treba?